

ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?

Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als 25 anys del CPT

4. Una Església per als pobres i els qui viuen a les perifèries

4.3. Els pobres són la carn de Jesucrist

D'altra banda, la vida dels pobres, per ella mateixa, és evangelitzadora, comunica l'Evangeli del Regne. En la vida dels pobres l'Evangeli hi és present, de manera que el qui es fa amic d'ells troba un camí que el porta al Crist. Els pobres reben la bona nova de l'Evangeli i ells mateixos l'escampen en tant que preferits del Regne. Així ho expressa la primera de les benaurances de Jesús (vegeu Lluç 6,20 i Mateu 5,3). L'Església perd la dimensió profètica i s'allunya del projecte del Regne si es distancia dels qui es troben en la necessitat, dels perifèrics del nostre món. Si no cultiva la «proximitat real i cordial» a ells, l'amistat amb ells (*Evangelii gaudium* 199), té el risc de convertir-se en una organització de tipus assistencial. Com va subratllar el Papa Francesc en l'homilia que va cloure el Sínode de Joves (2018), els pobres són membres a ple dret de l'Església, de «la comunitat de salvats que viuen la joia del Senyor», i no simples usuaris «d'una ONG, d'una organització paraestatal». Cal mirar els pobres amb els mateixos ulls amb què Déu els mira. La tasca de Càritas ha d'anar encaminada en aquesta línia, en tant que és punta de llança de la cura dels qui es troben en la necessitat i que són els amics estimats de Jesús. ■

(continuarà)

Diumenge, 21 de novembre de 2021. Núm. 626

SOLEMNITAT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

DIUMENGE XXXIV (B)

“LA MEVA REIALESA NO ÉS COSA D'AQUEST MÓN.”

Darrer diumenge de l'any litúrgic. Festa de Jesucrist, Rei de tot el món. “*La meva reialesa no és cosa d'aquest món*”. Aquesta frase podria resumir tot el sentit de la solemnitat que clou el cicle litúrgic. Pius XI va instituir aquesta festa en el context problemàtic de l'any 1925, per ser celebrada el darrer diumenge d'octubre. Pau VI la va traslladar com a colofó de l'any litúrgic, per mostrar millor el significat escatològic de la reialesa del Crist.

Diumenge passat parlàvem de la fi del món i de la vida futura. Avui se'ns mostra Jesús que ve a instaurar el seu regne ja ara i aquí com a inici del seu regnat etern. No ve a barrejar-se ni a confondre's amb els poders temporals. Tenen la seva autonomia (així ho declarà solemnement el Concili Vaticà II). La reialesa de Crist ens vol significar que per alts que siguin els ideals socials i polítics, els creients som invitats a mirar sempre més amunt: “*La meva reialesa no és cosa d'aquest món*”.

Nosaltres, com a ciutadans d'aquest segle, formem part de la societat civil i hem de col·laborar-hi amb el nostre esforç, amb el nostre treball, també amb la nostra mirada crítica, quan cal. Però per damunt de tot som ciutadans d'un altre Regne, que té el Crist per Cap. Ell és “*el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra, l'Alfa i l'Omega, el primer i el darrer, el qui és i el qui ha de venir*”.

“La meva reialesa no és cosa d’aquest món”. És una afirmació que ens recorda que la nostra vida terrena no és el tot. Que som cridats a un més enllà, que ara i aquí ja ha començat. Un regne de pau i germanor, de fraternitat universal, d’entesa sense armes, d’unitat i cooperació, de vida sense mort. Un Regne de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia, d’amor i de pau.

Amb els ulls fits en el cel, trepitgem ben bé aquesta terra, i col·laborem a què els regnes d’aquest món i els seus poders siguin preàmbul i preparació del Regne definitiu.

Procurem per tots els mitjans al nostre abast, que els ideals del Regne de Crist siguin els objectius dels qui ens governen: La contribució a la pau entre els pobles, el respecte a les persones i a la seva dignitat, la protecció de les famílies i la promoció de la cultura, la solidaritat amb els més pobres i desfavorits, el diàleg entre totes les maneres diverses i legítimes de pensar, la recerca de la millor organització i de la distribució de les riqueses, ... en definitiva tot el que signifiqui assolir el bé comú, de la majoria i també el de les minories. I que Crist, el nostre Rei, rei pacífic, testimoni de la veritat, ens guiï i ens acompanyi fins a assolir la plenitud del seu Regne. ■

* * * * *

PREGÀRIA DEL SÍNODE 2021-2023

Som davant vostre, Esperit Sant, reunits en el vostre nom. Només vos podeu guiar-nos, fer-vos casa en els nostres cors; Ensenyeu-nos el camí que hem de seguir i com l’hem de seguir.

Som febles i pecadors; no deixeu promoure el desordre. No deixeu que la ignorància ens porti pel camí equivocat ni que la parcialitat influeixi en les nostres accions.

Que trobem en vos la nostra unitat perquè puguem caminar junts cap a la vida eterna i no ens apartem del camí de la veritat i del que és correcte.

Tot això us ho demanem, a vos que treballeu en tot lloc i temps, en la comunió del Pare i del Fill, pels segles dels segles. Amén.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18’30. Festius: 12’00 i 18’30. Feiners: 18’30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9’30. Feiners: 8’30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 20: 18,30: Josefina Cané Pallí
Diumenge, 21: 12,00: Intenció particular. 18,30: Pel poble
Dilluns, 22: 18,30: Família Figueras Xifre
Dimarts, 23: 18,30: Per les vocacions
Dimecres, 24: 18,30: Intenció particular
Dijous, 25: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 26: 18,30: Intenció particular
Dissabte, 27: 18,30: A la Mare de Déu del Remei
Diumenge, 28: 12,00: Intenció particular. 18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18’00 - 18’25. Diumenges: 11’45 - 11’55 i 18’00 - 18’25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12’00 - 13’00 i de 17’00 - 18’00 i a hores convingudes.

HAN REBUT EL BAPTISME

Bruna Casado Soler i Noel Lobato Campos

